

Tăierea capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul - 29 august! (Zi de Post)!

Este o zi înscrisă cu roșu în calendarul bisericesc și este o zi de post, indiferent de ziua săptămânii în care cade!

Biserica ne cere să postim în această zi pentru a nu ne asemăna cu Irod, care din cauza ospățului fără măsură, a cerut ca Salomeea să-i danseze și drept răsplată i-a oferit capul Sfântului Ioan Botezătorul, iar pe de altă parte, ca să ne asemănăm cu viața înfrânată a Sfântului Ioan!

Era un proroc aspru cu sine și aspru cu păcatul oriunde s-ar afla!

A muștrat poporul, a muștrat și pe Irod Antipa, fără căutare la fața omului și fără cruțare!

Și pentru aceea și-a atras dragostea poporului, dar și osânda lui Irod, care l-a închis pentru că-l muștra pentru Irodiada, pe care Irod o luase de soție!

Acest glas de muștrare a înfuriat-o pe Irodiada, care se vede descoperită și aruncată disprețului public!

Ura îi întunecă mintea și cere lui Irod moartea lui Ioan!

Dar Irod se arată a fi foarte laș!

Ca să împlinească ori să satisfacă totuși dorința Irodiadei, fără a porni prea mult opinia publică, aruncă pe Ioan în temniță!

Era și aceasta o soluție, dar ea nu putea satisface setea de răzbunare a Irodiadei, care pândeste

orice prilej pentru a-l pierde pe Ioan!

Prilejul i se oferă în ziua nașterii lui Irod, când în fața invitaților, Salomeea, fiica Irodiadei dansează un dans care plăcut atât de mult lui Irod încât promite fetei că-i va da orice va cere, până la jumătatea regatului!

Salomeea devine unealta urii mamei sale, cerându-i lui Irod capul lui Ioan!

Și buzele fetei au rostit: „Vreau să-mi dai îndată pe tipsie capul lui Ioan Botezătorul” (Luca 6,25), și astfel, sabia călăului desăvârșește ceea ce ura unei femei a urzit cu atâta sete de răzbunare!

Așa s-a sfârșit viața acestui mare proroc. Nimic nu l-a putut clătina, iar moartea i-a grăbit încununarea de mare propovăduitor al adevărului și al împărăției lui Dumnezeu!

A vorbi cu îndrăzneala cu care a vorbit Sfântul Ioan, a face să fie de temut cuvântul lui Dumnezeu la curtea unui rege, a muri pentru adevăr este cea mai prețioasă mărturie pentru Iisus Hristos!

Și aceasta formează lauda nemuritoare a morții Sfântului Ioan pe care o prăznuim și cinstea de a fi considerat de toți creștinii ca cel mai mare dintre fiii oamenilor!

Spre deosebire de iubire, ura, care este contrariul iubirii, coboară pe om în rândul animalului și este forța distructivă în mâinile răului!

Ea destramă, și distruge organizațiile sociale, omul, anihilează orice avânt și produce numai lacrimi, durere și nenorocire!

Omul stăpânit de ură nu mai ține seama în manifestarea ei de distrugere, de nici o lege a onoarei și a omenirii!

Prin ea se distrug cămine, se omoară părinți, copii, femei și bătrâni fără apărare!

Nimic nu este cruțat, pentru că ura nu cunoaște limite și nici nu alege mijloacele pentru atingerea scopului!

Luând mijlocitor și rugător pentru noi pe marele Proroc Înaintemergător și Botezător Ioan, să cerem: „Doamne, izbăvește-ne de necaz (mânie, primejdie, dureri și suferință) și mântuiește sufletele noastre”. Amin!

Altfel spus, Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul este o sărbătoare aparte în Sinaxarul Bisericii!

Ea ne învață modul în care autoritatea, interesul și lașitatea martirizează dreptatea, cinstea și sfințenia!

Poate că nu suntem chemați la viața ascetică a lui Sfântului Ioan sau la profeție, dar cu siguranță suntem chemați să pregătim Împărăția cerurilor care este aproape!

Prin urmare mesajul Sfântului Ioan Botezătorul rămâne: dedicare lui Dumnezeu fără compromisuri!

În loc de epilog...

Sfinții și sfințenia

Într-o vreme și o lume a desacralizării și secularizării a vorbi despre sfânt și sfințenie este o

adevărată provocare, cu toate că vorbim despre o paradigmă specială și despre o vocație deosebită ori despre o ipostază, firească și binecuvântată!

Da, însă, greu și anevoios lucru este a mai crede, astăzi, în sfânt și în sfințenie!

Și, totuși, există sfinți și sfințenie și ei vor fi până la sfârșitul veacurilor, fiind o roadă a Duhului Sfânt, un apanaj al Dumnezeirii și un atu al omului îmbisericit, ce are drept scop, sublim și primordial în viața aceasta, dobândirea celei viitoare și veșnice, plină de sfințenie și de lumină necreată, neînserată și neapusă a Sfintei Treimi!

Omul care nu mai crede în sfinți și în sfințenie este insul fără noimă spirituală, fără noimă duhovnicească, fără reper sacramental, fără Dumnezeu, fără El - Hristos, fără Biserică, adică fără nimic!

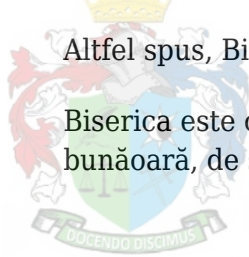
Noi, creștinii și fiii, loiali și credincioși ai Bisericii, trebuie să ne raportăm la Sinaxarul Ei ca la norma de conduită a noastră, acolo găsind, fiecare dintre noi, modelul, exemplul și pilda, demnă de urmat și de cultivat!

Sfințenia respiră în viața Bisericii, în toată Scriptura și Evanghelia Ei, în toate Mineele și Proloagele literaturii bisericesti - patristice!

Important este ca noi, cei conectați, mundan, off și online, să-i cercetăm, să-i (re)cunoaștem, să-i urmăm, să-i iubim, să-i respectăm!

Altfel spus, Biserica fără sfinți și sfințenie ar fi nelucrătoare, steapă, fără roadă, har și Adevăr!

Biserica este cetatea plină de sfinți și de sfințenie, de părinți duhovnicești și oameni îmbunătățiți, bunăoară, de sfinții dintre/de lângă noi!

INDEPENDENTA
ROMÂNIA

*Independenta
prin Cultură*
@Stelian Gombos
steliangombos.wordpress.com